

LV.

Forslag til Lov

om

Invaliderende.

(Fremsat i Folketinget den 4. December 1919 af Minister *Staining*).

I.

Almindelige Regler.

§ 1.

Enhver Person, der har Indfødsret, og som er personlig myndig samt bosiddende her i Riget eller forhyret med dansk Skib, er, saafremt han (hun) er Medlem af en i Henhold til Sygekasseloven anerkendt Sygekasse eller fra en saadan er overgaaet til en af de i Sygekasselovens § 35, sidste Stykke, omhandlede Sygeforeninger, berettiget til at oppebære Invaliderende efter de nedenstaaende Regler til det fyldte 60de Aar, forsaavidt og saa længe hans (hendes) Arbejdsevne er nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder af Arbejdsevnen hos en fuldt arbejdsdygtig Person.

Som ligeberettiget med indfødte anses i fornævnte Henseende en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret.

§ 2.

Retten til Invaliderende, der er begrænset ved de i § 11 fastsatte Bestemmelser om Rentenyderens øvrige Indtægter, er endvidere knyttet til følgende Betingelser:

- 1) Vedkommende maa ikke ved Dom være fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken Æresoprejsning ikke er erholdt eller indtraadt.
- 2) Vedkommendes økonomiske Stilling maa ikke være forringet ved Handlinger, ved hvilke vedkommende — i Tilfælde af Ægteskab ej heller Ægtefællen med vedkommendes Vidende og Villie — med Invaliditetens Indtræden for Øje til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midler til sit Underhold i saadant Omfang, at Adgang til at erholde Invaliderende derved aabnes. Ej heller maa den økonomiske Stilling være forringet ved hans (hendes) uordentlige eller ødsle Levned eller ved anden egen Skyld.